

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 461. Op 3 november 1957 nam Rudy van Gelder voor Blue Note in de New Yorkse Village Vanguard een trio-session op van tenorsaxofonist Sonny Rollins. Vorige keer liet ik "I've got you under my skin" horen, een van de twee opnamen die 's middags gemaakt werden met Donald Bailey-bas en Pete LaRoca-drums, de avond-session deed Rollins met Wilbur Ware-bas en Elvin Jones-drums die toen in het kwintet van trombonist Jay Jay Johnson speelde en daarmee in september een Europese toernee had gemaakt, ook in Nederland was geweest. Vandaag drie stukken, evenals volgende keer. De Village Vanguard begon als folk en poetry club in 1934 in Charles Street, verhuisde in '35 naar het adres waar die nu nog zit: 178, 7th Av. South en werd tot mei van dit jaar gerund door Max Gordon. Hij werd in Lithauen geboren, mogelijk 1902, kwam in 1908 naar de USA met zijn moeder, zijn vader was daar toen al. In het begin van de jaren veertig ging Gordon meer en meer jazz programmeren, midden jaren vijftig niets anders en zo kreeg de Village Vanguard locale, nationale en uiteindelijk internationale faam, niet in het minst omdat er zoveel live-sessions werden opgenomen. Op de verplichte vrije maandagavond speelde er jaren lang een band geleid door Mel Lewis en Thad Jones. Max Gordon overleed 11 mei van dit jaar, om en nabij ~~12~~ 86 jaar oud. Nu het Sonny Rollins Trio in de Vanguard, met eerst Dizzy Gillespie's "A night in Tunisia".

CD

Sonny Rollins Trio: A night in Tunisia (Dizzy Gillespie)
track 1 - 8:52 - Giants of Jazz CD 53044

"A night in Tunisia". Hierna Sigmund Romberg's "Softly as in a morning sunrise".

Sonny Rollins Trio: Softly as in a morning sunrise (Romberg,
track 6 - 7:47 - idem Hammerstein)

"Softly as in a morning sunrise". En het derde stuk voor vanavond, Cole Porter's "What is this thing called love".

Sonny Rollins Trio: What is this thing called love (Cole Porter)
track 8 - 13:25 - idem

"What is this thing called love", op de accoorden ervan maakte Tad Dameron voor Dizzy Gillespie en Charlie Parker "Hot House", gespeeld op de historische session van 11 mei 1945, goed ~~12~~ jaar later speelde Sonny Rollins met zijn trio de oorspronkelijke Cole Porter melodie -maar hoe behandeld!- in de New Yorkse Village Vanguard voor Blue Note, 3 november 1957.

Sonny Rollins-tenorsaxofoon, Wilbur Ware-bas, Elvin Jones-drums.
Volgende keer nog drie stukken uit deze live-session en een van de
volgende dag in de studio. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 461,
MdR.

NA 191 048

0 0 0 0 0

32:37

maart 09. 10. 59